

PRINCIPIA

Quædam illius

Electi a Deo Populi,

Ironice nominati

QUAKERS.

Ut omnes per totum Christianismum legant,
& animadvertant suas ipsorum
Conditiones.

Exhibita per *Georgium Fox.*

L O N D I N I,
Pro *Roberto Wilson*, MDCLXII.

RECEIVED

RECEIVED

*Principia quædam illius Electi Populi Iræno-
minati Q V A K E R S.*

S Alutatio Salvationis omni Populo per Mandum Chri-
stianum, ut ingrediantur per ostium, quod est Christus,
Lux, per quam unusquisque illuminatur, qui venit in
mundum, per Christum lucem, quæ est via ad Deum,
& ostium à mundo per quod introeundum est ad Patrem à
mundo, à tenebris, & morte, & potentia ejus in fædus cum
Deo, per ostium, Christum. Et hæc est lux, in quâ videtis
omnes malas actiones vestras, quas malè egistis, ac omnia im-
pia opera, quæ impiè commisitistis, & omnes impias cogitatio-
nes, quas impiè cogitatis, & omnia dura, impia verba, quæ
locuti estis. Lux, quâcum Christus vos illuminavit, est id,
quod manifesta facit omnia quæ sunt ipsi contraria: Eadem lux
manifestum facit salvatorem, à quo venit, & Christum mani-
festum facit esse fædus lucis & vitæ, per quod perveniat
ad pacem cum Deo; eadem lux manifestat vobis (si ipsam ametis)
Christum esse mediatorem inter Vos & Deum; Eadem lux
manifestat Christum esse oblationem pro peccatis vestris, &
peccatis totius Mundi; Eadem lux manifestat Christum esse
Viam, Veritatem Vitam, & Verbum Dei, per quod
omnia fuerunt facta & creata; & Eadem lux manifestat
Christum esse Sapientiam Dei, ac Potentiam Dei, & San-
ctificationem, & Justificationem, & Redemptionem, ad san-
ctificandum, & justificandum, & redemendum ab illo, quod
lux manifestat esse malum, quod impedit, & detinet in sepe-
ratione à Deo.

Et hæc lux est introrsum, per quam hæc omnia cernuntur, &
vos qui amatis hanc lucem videbitis hæc omnia supradicta,
Christum Mediatorem, Christum Viam, Vitam, Sapientiam,
Sanctificatorem, Redemptorem, Oblationem pro peccatis ve-
stris, etiam & peccatis totius Mundi: In hac luce habebitis
testimonium ejus, & ita qui credit habebit testimonium, &
testem in seipso; & ita vos omnes illuminati cum luce, reci-
pientes eam recipitis Christum, non recipitis tenebras, nec
Principem

FOX I

Principia quædam illius Electi Populi Iredæ nominati Q V A R E R S.

C Alutatio Salvationis omni Populo per Mandum Chri-
stianum, ut ingrediantur per ostium, quod est Christus,

inquit, qui venit in
quæ est via ad Deum,
idum est ad Patrem a
ritia ejus in fœdus cum
st lux, in quâ videtis
egistis, ac omnia im-
mnes impias cogitatio-
ra, impia verba, quæ
os illuminavit, est id,
i contraria: Eadem lux
nit, & Christum mani-
per quod perveniat
tat vobis (si ipsam ame-
s & Deum; Eadem lux
o peccatis vestris, &
anifestat Christum esse
bum Dei, per quod
Eadem lux manifestat
otentiam Dei, & San-
edemptionem, ad san-
mendum ab illo, quod
dit, & detinet in sepe-

et omnia cernuntur, &
et omnia supradicta,

Christum Mediatorem, Christum Viam, Vitam, Sapientiam, ve-
Sanctificatorem, Redemptorem, Oblationem pro peccatis ve-
stris, etiam & peccatis totius Mundi: In hac luce habebitis
testimonium ejus, & ita qui credit habebit testimonium, &
testem in seipso; & ita vos omnes illuminati cum luce, reci-
pientes eam recipitis Christum, non recipitis tenebras, nec

Principem

ING

1917

*Principia quædam illius Electi Populi Innotu-
minati Q V A R T E R 3.*

Salutatio Salvationis omni Populo per Mandatum Chri-
stianum, ut ingrediantur per ostium, quod est Christus,
Lux, per quam unusquisque illuminatur, qui venit in
mundum, per Christum lucem, quæ est via ad Deum,
& ostium à mundo per quod introeundum est ad Patrem à
mundo, à tenebris, & morte, & potentia ejus in fœdus cum
Deo, per ostium, Christum. Et hæc est lux, in quâ videtis
omnes malas actiones vestras, quas malè egistis, ac omnia im-
pia opera, quæ impiè commisitistis, & omnes impias cogitatio-
nes, quas impiè cogitatis, & omnia dura, impia verba, quæ
locuti estis. Lux, quâcum Christus vos illuminavit, est id,
quod manifesta facit omnia quæ sunt ipsi contraria: Eadem lux
manifestum facit salvatorem, à quo venit, & Christum mani-
festum facit esse fœdus lucis & vitæ, per quod perveniat
ad pacem cum Deo; eadem lux manifestat vobis (si ipsam ame-
tis) Christum esse mediatorem inter Vos & Deum; Eadem lux
manifestat Christum esse oblationem pro peccatis vestris, &
peccatis totius Mundi; Eadem lux manifestat Christum esse
Viam, Veritatem Vitam, & Verbum Dei, per quod
omnia fuerunt facta & creata; & Eadem lux manifestat
Christum esse Sapientiam Dei, ac Potentiam Dei, & San-
ctificationem, & Justificationem, & Redemptionem, ad san-
ctificandum, & justificandum, & redemendum ab illo, quod
lux manifestat esse malum, quod impedit, & detinet in sepe-
ratione à Deo.

Et hæc lux est introrsum, per quam hæc omnia cernuntur, &
vos qui amatis hanc lucem vicebitis hæc omnia supradicta,
Christum Mediatorem, Christum Viam, Vitam, Sapientiam,
Sanctificatorem, Redemptorem, Oblationem pro peccatis ve-
stris, etiam & peccatis totius Mundi: In hac luce habebitis
testimonium ejus, & ita qui credit habebit testimonium, &
testem in seipso; & ita vos omnes illuminati cum luce, reci-
pientes eam recipitis Christum, non recipitis tenebras, nec
Principem

Principem tenebrarum : Et quotquot è vobis recipitis Christum, dabit vobis potentiam fieri filii Dei (Animadvertite) habebitis potentiam per quam cognoscetis filiationem, ad sistendum contra peccatum, & malum, & fietis Filii Dei.

Jam etiam si odio habeatis hanc lucem, & perrexeritis in peccato, & in malis cogitationibus, verbis, operibus, & actionibus, & non perveneritis ad lucem, quæ vos redarguet, & amaveritis tenebras potius quam lucem, ipsa erit vestra condemnatio : Et hoc est lux, quod unicuique vestrum manifestum facit quid egistis, locuti estis, cogitastis, ac operati estis ; Et quod redarguit vos, & si ametis lucem, amatis Christum, & amatis vestram salvationem, & redemptorem, & sanctificatorem, & oblationem pro peccato, & videtis illum, qui finem imponit peccato, & destruit Diabolum, qui intulit illud, & opera ejus, ipsum, qui destruit, & infert eternam justitiam in vobis ; sed (ut supradictum est) si odio habeatis hanc lucem, & perrexeritis in peccato, & malo, ipsa erit vestra condemnatio.

Hæc etenim lux est vobiscum in laboribus vestris, & in luctibus vestris, & in negotiis & occupationibus vestris, ostendens omnia verba vestra, & omnes cogitationes, opera & actiones vestras, quæ (si ametis illam) educet vos à vetere in novam vitam, ex alienatione, & degeneratione à Deo, vita, & imaginè ejus ; Et cum luce videbitis Christum Regem, ad regendum vos, qui omnem habet potentiam in cælo & terra sibi datam, & cum luce videbitis ipsum Prophetam ad aperiendum vobis, & sacerdotem ad offerendum pro vobis ad Patrem ; & in luce videbitis plus lucis, ipsa splendescens in cordibus vestris dabit vobis notitiam gloriæ Dei in facie Jesu Christi, Salvatoris vestri ; Et cum luce videbitis Regnum cælorum introrsum, quod nunquam præbuit assensum peccato & malo, simile grano sinapis, & fermento, quod fermentat in novam Massam.

Et cum hac luce videbitis agrum, qui est mundus, positum in cordibus vestris, ubi margarita absconditur, & quacum possitis fodire ad inveniendum margaritam, potentiam Dei, & quid vendendum est à vobis (ejus gratiâ) ad emendum agrum : Et in hac luce expectantes recipietis Spiritum veritatis, consolatorem, ad ducendum vos in omnem veritatem, & inferre in
memo-

memoriam vestram verba, quæ Christus locutus est, & ostendet vobis futura, & accipiet de illis, quæ sunt Christi, & dabit vobis: ita amantes lucem amatis Christum, recipientes eam recipitis Christum, primum, & ultimum: nam in luce Christus videtur, & tractatur; ejus vox auditur, & ipse sequutus est: ita in luce videbitis Christum esse doctorem vestrum, qui dicit discite à me, ego sum Via, Veritas, & Vita, per quem Vita eterna datur; & vos reducti estis ad pastorem, Christum, qui extrahit vos è lapsu ad Deum in imaginem suam, ubi virida pascua vitæ dignoscuntur, & comeduntur; Et nemo venit ad Patrem (inquit Christus) nisi per me, qui illuminio unum quemque hominem, qui venit in Mundum, ut per lucem omnes credant: quinetiam (inquit Christus) credite in lucem, dum habetis lucem, ut filii lucis fiat: ita illuminati estis cum luce, per quam, si credatis, possitis fieri filii lucis, & hæredes promissorum, & misericordiæ, & potentiæ vitæ infinitæ; & credentes in lucem transitis à morte ad vitam, à tenebris ad lucem, & pervenitis etiam scire translationem à tenebris ad lucem, & à potentiâ Satanæ ad Deum, & scire Dei genitum in imaginem suam, per potentiam ejus, quemadmodum de generati fuistis à Deo & amisistis imaginem suam per principem tenebrarum, & ita translati ab imagine Dei in imaginem Satanæ, à potentiâ Christi in potentiam tenebrarum.

Ita veniendum est vobis ad lucem, ut habeatis aliam conversionem à potentiâ Satanæ ad Deum, à tenebris ad lucem, renovari in imaginem Dei: & hoc sentitur introrsum, & quemadmodum pervenitis sentire hoc ad intra, cognoscetis Verbum Dei introrsum in cordibus vestris, quod est illud verbum fidei, quod Apostoli prædicarunt Romanis, quod ab ipsis audiendum, obediendum, & agendum erat; Et illud est Verbum Dei quod seperat pretiosum à vili, pretiosas vestras cogitationes, affectiones, & motiones, pretiosa vestra verba à viliis: ita Verbum dicitur esse in cordibus, & oribus, ut obediatis illi, & agatis: Et vivum est, & efficax, acutius quàm gladius aliquis anceps; & non opus est vobis dicere quis deferet hoc à celo? aut quis adferet hoc ab inferno? sed est in cordibus & oribus, & hoc est verbum fidei, quod Apostoli prædicarunt.

dicarunt. Idem verbum vocatur malleus, gladius, ignis ad de-
tundendum, & descindendum, & ad comburendum quod-
cumque est ei contrarium: ita idem est verbum quod sancti-
ficat, & purificat, & reconciliat ad Deum, quod contundit ac
descindit quod est Deo contrarium, & quod separat inter vos
& Deum. Audiatis itaque, obediat, ac faciat verbum, est
enim vobiscum in omnibus locis, & in omnibus occasionibus,
dividens bonas cogitationes, bona verba, & motiones à ma-
lis: si enim totus mundus Christianus audiret, & obediret
verbo in suis ipsorum cordibus, quod est purum, & vivit, &
manet, & durat in eternum, per quod pervenirent renasci ex
immortali semine, verbum hoc, conservaret eos à malis actio-
nibus, & verbis, quæ dicuntur & aguntur ab illis, & ita per
verbum unusquisque doceretur, & sciret verbum illud insitum,
quod potens est servare animas, quod contundit, & descindit,
& comburit illud, quod bellum gerit contra istud, & detinet
animam à fruitione Dei, & ita in hoc verbo scirent unctionem
in seipsis, ad docendum eos, per quam docti non indigerent
ullo homine ad docendum eos, sed sicut unctione eadem eos do-
cet, quæ docet veritatem in omnibus.

Et in hac luce, & verbo, quod est in corde, scirent novum
testamentum Dei, legem in corde scriptam, & in mentibus eo-
rum positam, per quam non opus haberent dicere sibi invicem
cognoscite Dominum, omnes enim eum cognoscerent à mini-
mo usque ad maximum: Et hi sunt veri Christiani, qui veni-
unt ad experiendum hoc, quod mille in Anglia experiuntur: in
hoc ipso die, inter quos pretiosa margarita invenitur, & ager
emittitur, inter quos lex spiritus vitæ liberat a lege peccati &
mortis, qui experiuntur secula ventura, de quibus Apostolus
locutus est, in quibus benevolentia & eminentes divitiarum gratiæ
Domini manifestantur, quas Dominus olim ostendit inter Apo-
stolos in temporibus primitivis, qui sederent una in locis cœ-
lestibus in Christo Jesu, in quibus locis sedere mille jam per-
venerunt, Gloria sit ipsi in secula seculorum.

I. *De Cultu.*

Promissio Redemptionis à statu in quo *Adamus & Eva*, & filii & filia eorum sunt, in lapsu expulsi à Deo, in statum quo fuerunt ante expulsi erant à Deo, ad Ecclesiam in Deo, an rem sedentes in statu expulsi à Deo, populi sunt procul ab Ecclesia in Deo.

Cultus noster est in spiritu & in veritate, in qua Diabolus non permanfit, sed est extra eam, qui est Author litis & iniustitiæ inter populum, quæ veritas facit Diabolum adorare, & incurvare, & etiam destruit eum: Et spiritus est qui mortificat peccatum, quod separationem facit à Deo: jam dicimus quod si totus mundus Christianus coluisset Deum in spiritu & veritate, fuissent omnes in ipso, extra quod est Diabolus, & fuissent in sancto monte, & sensissent spiritum in propriis suis personis regentem eos, & sensissent spiritum veritatis in suis ipsorum cordibus ducentem, & docentem eos.

II. *De Ecclesia.*

Eccllesia nostra est in Deo, patre Domini nostri Jesu Christi, quam ipse redemit cum suo ipsius sanguine, sine macula, aut ruga, aut deformitate, aut istiusmodi: quem sanguinem sensimus in cordibus nostris purgantem ab omni peccato, quo sanguine sensimus conscientias nostras mundatas ab operibus mortuis, ad inserviendum Deo vivo: ita hic sanguis expertus est in nobis, & excellentia ejus per quem pervenimus ad sciendum pretium redemptionis.

III. *De Via.*

Quin etiam dicimus Christum esse viam nostram, quæ est lux, quæ vos illuminat, etiam & unumquemque qui venit in mundum, ut cum hac videatis eum, viam, & perveniatis, ambulare in via pacis & vitæ, quæ est via ad Deum. Et quæ est via illa nova & viva, in qua Apostoli fuerunt, extra quam

quam abiit Christianus mundus, errans à luce in propriis suis personis in suas ipsorum inventiones & imaginationes, quod est causa quod dantur tot viæ iter illos, viæ mutabiles, & mutabiles cultus, inter ipsos (inquam) qui aberrarunt à via nova & viva: Ita quicumque veniunt ad lucem in se ipsis, ipsi veniunt ad Christum, ipsi veniunt ad viam novam & vivam, & ex veteribus & mortuis viis, quæ sunt in lapsu à Deo, extra imaginem ejus & potentiam; ita quicumque veniunt in ipsius imaginem & potentiam necesse est ut ipsi veniant ad lucem, quacum Christus, via, illuminavit eos omnes in suis ipsorum personis & audiant ejus vocem, & doctrinam: Ita non datur alia via ad patrem, nisi Christus lux, qui illuminat unum quemque qui venit in mundum, qui est via, etiam nova illa, & viva via; ita qui amant lucem, amant viam, & amant Christum, sed qui odio habent lucem, odio habent Christum, viam.

I V. De Cruce.

CRUX Christi est potentia Dei, quæ contradicit mundo, quæ Cruce Christi, potentia Dei, fuit inter Apostolos, quæ crucifigit eos ab omnibus æternis figuris, typis, umbris, & inventionibus hominum, ita qui abjecerunt a potentia Dei a diebus Apostolorum crexerunt multas alias Cruces, qui amiserunt veram crucem, quæ est potentia Dei. Cruce Christi quæ potentia Dei est crucifigit statum quo *Adamus & Evah*, & omnis proles eorum erant in degeneratione, in qua cruce est potestas Dei, qua cruce veniunt ad statum in quo fuerunt ante eorum lapsum; Et in illa potestate Dei, cruce est communio, quæ est misterium quæ pervenit ad initium, in quâ stat gloria sempiterna, itaque ipsum misterium in eadem consistit.

V. De vera Communione.

VEra Communio est in Evangelio, quod est inter nos, quod fuit inter Apostolos, & in spiritu, & in luce, per quam habemus Communionem cum patre, & cum filio.

V I. De

VI. De *Evangelio*.

Evangeliū est potentia Dei ad saluationem, ille enim qui credit recipit potentiam, recipit Evangelium, per quod vita & immortalitas in lucem prolata est; & potentia Dei dispellit illud quod abscondit vitam & immortalitatem à populo, & captivat animas, spiritus, & mentes, & tenet eas in servitute; quæ potentia Dei totum hoc dispellit, & liberat eos, & dat iis dominium in illud, quod ipsos onerat, & dat iis sentire, & videre ante illud fuit, quod ab iis abscondit vitam, & immortalitatem: Et per hanc potentiam Dei vita & immortalitas supereminet illud, in qua est Communio sanctorum, & Communio Ecclesiæ, in qua perveniunt esse hæredes potentiæ Dei, hæredes Evangelii, hæredes Communionis, membra Ecclesiæ, membra sui ipsorum invicem, in potentia Dei (Evangelio) quæ fuit antequam fuit potentia tenebrarum.

Et nunc prædicandum est iterum Evangelium æternum omnibus nationibus, tribus, linguis, & populis, qui habitant super terram, ut per hoc vita & immortalitas apud ipsos in lucem prodeant, & quod abscondit eam ab ipsis expellatur, per eandem potentiam (Evangelium) quæ est salvatio, quæ liberat animas, spiritus & conscientias ab illo, quod onerat eas, & ipsis hoc est gratum nuncium.

VII. De *Fide*.

Fides est una, quæ purificat cor, quæ dat victoriam, quæ adfert habere accessum ad Deum, quæ dat victoriam in illud, quod seperat à Deo, in qua fide fuit unitas sanctorum in temporibus primitivis, in qua stat nostra etiam unio, quæ fides est donum Dei.

VIII. De *Baptismo*.

VNus est Baptismus per unum spiritum, in unum corpus, qui submergit omnem corruptionem, quæ ascendit à transgressionem

gressione peccato & iniquitate, & separationem fecit inter hominem & Deum, qui spiritus inducit in unum corpus ex multis corporibus, & in unum caput à multis capitibus multorum istorum corporum, quæ sunt in lapsu à Deo : Ita Baptizati cum uno spiritu in unum corpus, quod submergit omne illud, quod facit separationem à Domino : in hunc unum spiritum facti sumus bibere & hic spiritus est introrsum, submergens corruptiones, quæ sunt introrsum, & Crux Christi, quæ est potentia Dei est introrsum crucifigens mentem, quæ ambularet in illis quæ abscondunt à Deo, & quæ detinent in mundo, in concupiscentia oculorum, superbia vitæ, & concupiscentiis carnis, quæ non sunt à patre : jam qui animadvertunt terrena, ipsi abeunt à potentia Dei introrsum, & ita fiunt inimici Cruci ejus, quæ est potentia Dei (ut *Paulus* dixit) & ita multa capita, multa corpora, multa Baptismata sunt inter illos, qui sunt extra potentiam Dei, Crucem Christi, & extra unum baptismam cum spiritu in unum corpus, in unum caput, Christum Jesum, primum & ultimum, principium & finem, & caput Ecclesiæ suæ, quæ est corpus ejus, & hujus ipse est salvator, cujus Ecclesiæ nos sumus.

IX. De Persecutione.

Quod autem ad varias fides, & varios cultus qui sunt in mundo, & persecutionem de illis, tales credentes, & cultores sunt extra unam fidem, quæ dat victoriam, & amiserunt arma spiritualia, & excurrunt in carnalia, & ita sunt etiam extra verum cultum, qui est in spiritu & veritate, extra quam (ut antea dixi) Diabolus est, & hic sunt omnes carnaliter armati homines, pugnantes pro cultu, & pro nugis, cum spiritualiter armati, qui habent verbum Dei, & gladium spiritus, non contendunt cum carne & sanguine, hi non exercent seipso in destruendo creaturas, & clamando ad potestates terræ ad opitulandum eis, quemadmodum homines mundani, qui sunt extra Ecclesiam, quæ fuit in initio, & ejus arma, & spiritum, qui deformant creaturas, occidunt, & mortificant creaturas de inventionibus cultuum, fidium, baptismorum, Ecclesiarum, Crucium, & hujusmodi, quæ non fuerunt fructus, nec opera Apostolorum, nec hominum spiritualiter armatorum : Omnes itaque qui persecuti sunt, & trucidarunt de Religione, Ec-

Ecclesia, & cultu, non fuerunt cultores Dei in spiritu & veritate, non fuerunt in Communionē Evangelii, potentia Dei, quæ fuit antequam fuit potentia Satanæ, & non fuerunt in vera fide, quæ dat victoriam in illud, quod seperat à Deo, & non fuerunt in Cruce Christi, potentia Dei, quæ fuit antequam Satan fuit, quæ crucifigit carnem, & mundum, & carnalia ejus arma.

Vos omnes itaque, qui persecuti estis, & trucidastis de Religione, vos estis extra novam, & vivam viam Jesu Christi, qui dixit, amate inimicos, & mandat præbere genas, & tergum, & capillos percutientibus, vos estis in via *Caini*, persequentes, & occidentes fratres vestros Christianos, sicut fecit *Cain*; Et ita in hoc non bene fecistis, nec Deus respectum habuit ad sacrificia vestra, si enim vos & *Cain* bene fecissetis, nec vos, nec *Cain* occidissetis fratres vestros de cultu, Ecclesia, Sacrificio, & Religione; Et tunc Deus respectum habuisset ad vos, sed vobis non bene agentibus peccatum discumbit ante ostium vestrum, sicut ante *Caini*, & ingressum obtinuit in domum vestram, ita ut nunc nec ejus, nec vestrum sacrificium Deus accipit, aut respicit: nec sistitis vos in statu acceptabili, ubi nunc estis, at in via, in qua unâ cum *Cain* ambulatis vos, quæ non est nova, nec viva via: *Adam* enim neglexit vocem Dei, & *Cain* neglexit vocem Dei, & *Judei* neglexerunt vocem Dei, & vos negligitis vocem Dei, & Diabolus, qui exiit è veritate, discumbit ante ostium talium, qui negligunt vocem Dei; & ita peccatum intrat in domum, & inquinat eos, & hoc modo corda eorum obdurata sunt, qua de causa vertunt se contra fratres suos; ita nec bene agunt, nec Deus accipit sacrificium eorum, exeunt enim è semita, & è via illa, ubi Deus respicit & accipit populum, & ita fiunt fugitivi, vagabundi in terra, & non habent habitationem in Deo, & in hoc statu fugitivo hæ gentes baptizatae peiores fuerunt quam gentes non baptizatae, & multi ex illis fiunt multo plus filii diaboli, quam antea, instar proflitarum Judæorum, trucidantes, & persequentes, agentes opus Diaboli, qui est extra veritatem, Christus enim, & Ministri, & Apostoli ejus venerunt ad salvandum vitas hominum, sed Diaboli impostura est amicare Ministros, Apostolos, & nuntios ejus cum ovili amictu, & detinere populum continuo sub tuitione, ut semper perolvant ipsis, qui destruunt,

& persequuntur repudiantes ; & hoc non est secundum Christum, viam, qui destruit Diabolum & opera ejus, qui seducit hominem a Deo, & reddit hominem immundum ; Et Christus, qui destruit diabolum, reddit hominem iterum purum, & ducit hominem ad Deum, qui est Justificator, Sanctificator, & Redemptor, & dux eorum salvationis & persecutio semper cæca est.

Ita omnis Religio, Ecclesia, Cultus, Ministerium, vivendi modus, qui erigitur per arma carnalia, fustes, & gladios, est à *Cain*, & *Judas*, & à *Judaïs*, & ab Antichristo, & Antichristianus, & non à Christo, nec in illa via, quæ est via ad vitam ; ipse enim est vita, qui servat hominum vitas, sed ipse est à principe mortis, qui destruit hominum vitas, & à principe tenebrarum extra lucem, & extra Christum, viam, qui fuit antequam iste, & opera ejus fuerunt, & qui vivit, & mansurus est quando iste abiit (Diabolus scilicet) & omnia ejus instrumenta, & opera, Gloria sit ideo ipsi Deo in æternum. Et omnes vanæ disceptationes, & contentiones, & disputationes de Scripturis veritatis, cum variis sensibus, & interpretationibus earum, exinde oriuntur, quia non sunt in potentia, & spiritu, in quo fuerunt ipsi, qui eas ediderunt ; ita non sunt in Communionem cum Deo, à quo provenerunt, nec cum spiritibus hominum justorum, qui eas exhibuerunt, nec sunt in unione cum se ipsis invicem, siquidem sunt extra spiritum, in quo spiritu nos sumus, per quem spiritum cognoscimus Deum, cognoscimus spiritus justorum hominum, cognoscimus Scripturas, in quibus habemus unitatem, nos inter nos, & spiritus Prophetarum subiectus est Prophetis ; & hoc expertum est inter nos, quod Deus dixit, *viz.* quod effunderet spiritum ejus in omnem carnem, & filii, & filia prophetarent : Et filii & filia nunc prophetant in nostro seculo, quemadmodum inter Apostolos, & nunc sunt mulieres auxiliantes, & laborantes in Evangelio, etiam tales, quæ (ejus gratia) suas ipsorum vitas deponent.

X. De Scripturis.

Quod autem ad Scripturas dicimus nos eas non fuisse editas in hunc finem, ut ex illis homines sibi ipsis externum vendi

vendi modum acquirerent, nec ut tenerent populos semper discētes, & seipſos semper docentes in ordine ad obtinendum ab eis pecuniam : hoc profuit à terrena ista sapientia, scientia, & intelligentia, quæ peritura est, & confundenda, & annihilanda, & nequaquam in sapientia illa, quæ devenit supernè, quæ est pura, & pacifica, sed in sapientia ista, quæ est ab infra, quæ est terrestris, sensualis & diabolica : Qui destruent illos, qui sibi ipsis contrarium sentiunt, non sunt in intelligentiâ spirituali, quæ dat dominium in peccatum, quæ dat discretionem per quam discernere unum ab alio, & sunt extra notitiam illam, per quam Deus dignoscitur, quæ est vita eterna.

Ita qui sibi ipsis inserviunt ex Scripturis, siquidem sunt ipsi extra vitam, non possunt alios aducere in ipsam, & ita detinent populos discētes per totum vitæ curriculum : Et hic est status mercatorum Babilonicorum, qui semper sunt alternatim ædificantes, & diruentes.

Hic tamen est finis, & usus legitimus Scripturarum, viz. ut omnes legant eas, & credant illis, & ut expectent in luce ad sentiendum potentiam, & spiritum, qui fuit in ipsis, qui ipsas exhibuerunt, per quem ipsas sciant, & habeant revelationem earum sibi ipsis, & ita sentiant Christum, qui est cacumen, & lapis ille angularis, per quem ipsæ implentur, & ita recipere, & vivere in illo, qui eas implet, qui est finis Prophetarum, & Typorum omnium, Figurarum, & Umbrarum.

Ita (inquam) Scripturæ veritatis editæ fuerunt, ut credantur, legantur, impleantur, & prestantur, & ut illud, de quo loquuntur, fruatur. i. e. Christus Jesus, substantia.

Scripturæ veritatis sunt Verba Dei, quæ provenerunt à Deo Patre veritatis, & non possunt frustrari, sed necesse est ut impleantur, & ille, qui eas implet, est Christus, per quem omnia fuerunt facta, & creata, qui vocatur Verbum Dei.

XI. De Decimis.

Decimæ fuerunt erectæ inter Christianos (sic vocatos) per vim, & violentiam post dies Apostolorum, & Christi incarnati, à quibus non datur aliquid exemplar propter decimas : inter ipsos omnia fuerunt peracta libere in charitate, & amore.

De-

Decimæ ante legem ab *Abrahamo*, & Decimæ & oblationes, &c. sub lege fuerunt pro sacerdotibus, viduis, & orphanis, & pauperibus; quæ lex Dei mandavit Decimas, vice incrementi, offerri propter servitium ejus; sed Christus in temporibus Evangelii redimit ex novem partibus terræ, & finem imponit legi, quæ dedit Decimas, & Sacerdotio, quod accepit eas, & mandato, quod imposuit eas, & finem imponit Oblationibus.

Et etiam si *Abrahamus* persolvit decimas in bello *Melchizedech*; hæc fuerunt tantum decimæ spoliarum, & non ex mandato; Et Christus fuit secundum ordinem *Melchizedech*, qui finem imponit bello, & destruit diabolium, qui Author ejus est, & educit e terrâ: Et ita etiam si nos multoties mille sumus, tamen non est mendicus inter nos, nec legimus mendicos fuisse ullos in Ecclesiâ in temporibus ejus primitivis, quæ Ecclesia abnegavit decimas, & dixit Sacerdotium illud fuisse commutatum, quod eas recepit, unâ cum lege, per quam fuerunt institutæ, & mandato, quod eas dedit: Ita ipsi, qui accipiunt, decimas, etiam & ipsi, qui persolvunt decimas, utrique sunt Antichristiani, & negant Christum venisse in carne.

XII. De Suprema Potestate.

M*oses*, qui habuit legem Dei, vidit supra omnem transgressionem, & ante ulla transgressio fuit; vidit statum illum, in quo fuit homo ante lapsum in horto: vidit statum ejus in lapsu, & quomodo regnavit mors ipsa ab *Adamo* usque ad *Mosen*; qui recepit legem, quæ transivit super omnem transgressionem, quæ lex respondebat ad testem Dei in omnibus; quæ populo mandatum præbet, ut non peccent, & conservat eos à peccato, & ita à morte, quæ regnat ab *Adamo* ad *Mosen*, quæ lex transivit super tum peccatum, tum mortem; Et hæc erat potentia suprema (superior transgressionem) quæ respondit Testi Dei, contra quem rebellio fuerit, in omnibus, qui Testis est veritas, sanctitas, justitia & equitas; quæ lex est vera, justa, sancta & bona, vera mensura, justum pondus; hæc vocatur Potestas superior; hæc addita fuit usque dum venerit semen, quod est Christus; Et hanc legem oportuit illos audire,
etiam

etiam & *Mosen*, cui data fuit sapientia ad faciendum exemplar, figuras, & umbras, & exhibere illas sub lege, dum veniret Christus, de quo dixit *Moses*, Prophetam exsuscitabit Deus mihi similem, ipsum audietis in omnibus : Et quando venerit ipse Christus, finem imposuit istis omnibus typis, figuris, & umbris, & mutabilibus, & in ipso non datur umbra, qui vocatur iustitia Dei : Ita lex fuit in usu usque ad adventum seminis, & *Moses*, qui eam habuit, dixit Deum exsuscitaturum Prophetam sibi similem ; Et jam venit ille, quem nos audimus (*viz.* semen) qui finis est Prophetarum omnium, qui de ipso Prophetarunt ; Et ita est finis legis, propter iustitiam, unicuique credenti : Ita credentes sunt membra veræ Ecclesiæ, cujus Christus est Caput, in quâ Christus est finis legis, propter iustitiam, unicuique credenti ; qui Christus purificat aream suam, comburit paleam, venit cum ventilabro, baptizat cum spiritu sancto, & igni, inducit triticum ejus in suum ipsius granarium : Quinimo Christus est finis omnium Juramentorum, quæ fuerunt sub lege, & quæ fuerunt antè legem, *viz.* Juramentorum, quæ finem dederunt liti inter homines.

XIII. De Regno Christi & quomodo erigendum est, & quomodo non erigitur.

Christi Regnum non erigitur per arma carnalia, Christus enim dixit Regnum meum non est de hoc mundo ; idioque servi ejus non pugnant ; jam omnes vos qui profitemini vosmetipsos esse Christianos, & Evangelistas, attamen estis pugnatore cum sustibus, & gladiis de Religione, vos non estis servi Christi, sed versati estis in pugnando propter Regna terrena, pro Christi enim Regno pugnandum est cum armis spiritualibus, in patientia & longanimitate, & Christus dixit Discipulis ejus (qui voluerunt ut ignis descenderet de Cælo ad consumendum illos, qui fuerunt ipsis oppositi, quemadmodum in diebus Prophetæ) retrovertens seipsum, & redarguens ipsos, ipsos non nosse cujusmodi spiritus ipsi fuerunt ; & ita qui destruunt vitas hominum, & non servant eas, non sunt secundum mentem Christi, nec Viam Christi, sed sunt sub ejus condemnatione ; nec noscunt cujusmodi spiritus ipsi sunt, & ideo qui sapiunt ne-

qua-

quaquam committent animas, corpora, nec spiritus in huiusmodi manus.

XIV. De Doctoribus, Prophetis, Pastoribus, Episcopis, Presbyteris, &c.

DOctores, Prophetæ, Pastores, Presbyteri, Episcopi, non debent esse tales, qui dediti sunt turpi lucro, nec avari, nec dediti Vino, non debent esse percussiores, nec rabulæ, nec avidi rerum terrestrium, non debent docere propter turpe lucrum, nec esse avari, nec contententes de verbis, nec uti fabulis, nec vanâ Philosophiâ, nec mundanis rudimentis, nec traditionibus, nec doctrinis hominum, nec eorum impositionibus, non debent cogere populum suum observare dies, cibos & potationes, & istiusmodi, non debent dominium exercere per divitias suas; nec debent esse tales, qui quærunt quæstum suum à præcinctis suis, tales prohibentur, & etiam tales qui docent propter pecuniam, & frustula panis, & tales qui docuerunt propter lucrum fuerunt prohibiti, & oppositi per veras Prophetas, & Doctores, & Apostolos; & tales qui induunt longa Vestimenta, & vocati sunt ab hominibus Rabbi, & sequuntur, & amant salutationes in Mercatoriis, & superiores sedes in conviviis, & huiusmodi, sunt omnes extra doctrinam Christi, contra tales ipse clamavit Væ, Væ, qui dixit, habetis unum magistrum, etiam Christum, & Vos omnes estis fratres, & quod non ita esset inter illos quemadmodum fuit apud Gentiles.

Et ita omnes illi, qui habent Scripturas Christi, Apostolorum & Prophetarum, & non sunt in potentiâ & spiritu, qui eas exhibuit, & non auscultant illi, quod redarguit ipsos, ut perveniant in illud, sed obturant aures suas, & claudunt oculos suos erga illud, hi sunt instar Pharisæorum, hi non possunt colere Deum in spiritu, hi non possunt orare in spiritu, nec psallere in spiritu, sed extinguunt, & onerant, & vexant illum; hi sunt extra communionem in spiritu, & extra communionem cum Deo patre spirituum; hi errant, non scientes Scripturas, nec potentiam Dei, tales huc & illuc perambulant ad mutandum viam suam, abeunt à spiritu & luce in suis ipsorum cordibus,

bus, quæ duceret illos ad Christum, Viam Vitam, & Veritatem; ita tales omnes, qui habent formam Pietatis, & non sunt in potentiâ, & spiritu, in quo fuerunt ipsi, qui verba ediderunt, tales abnegandi sunt; Et vera precatio debet esse in spiritu, & verus cultus, vera laudatio, & vera cantatio debet esse in spiritu; Ita ipsi qui contristant, & extinguunt spiritum, non possunt precari, non possunt psallere, non possunt colere Deum in spiritu.

X V. Exhortatio ad totum Christianismum animadvertere gratiam Dei, i. e. lumen.

VOs itaque populi omnes in hac parte mundi, quæ vocatur Christianismus, venite ad lucem, quâcum Christus vos illuminavit, ut cum illâ videatis salvationem vestram, & sciatis Christum doctorem vestrum, ducem vestræ salvationis, etiam & gratiam, quæ venit per ipsum, quæ adfert vestram salvationem, quæ gratia docet nos, quæ sufficiens est in infirmitate, & temptatione, quæ adfert salvationem, & per ipsam salvati sumus, & hæc docet abnegare impietatem, & mundanas concupiscentias, & vivere sobriè, & justè, & hæc est doctor noster, qui adfert salvationem.

Habeatis itaque vos omnes animorum vestrorum lumbos benè succinctos, ad expectandum gratiam, quæ adferenda est vobis apud revelationem Jesu Christi, secundum Petri exhortationem.

Jam qui divertunt à gratiâ in lasciviam, & seipsos gerunt invidie contra spiritum Dei, erexerunt doctores secundum cordium suorum concupiscentias, & tales negotiati sunt semper in discendo ab illis, sed nunquàm valentes pervenire ad agnitionem veritatis, intrant, & manent in terrestribus cupiditatibus, impietate, & temptationibus, & infirmitatibus, ubi est luctus, & querimonia; & ubi lugentes sunt quamplurimi: Venite itaque ad gratiam Dei, & hæc præbebit vobis videre impietatem vestram, injustitiam, mundanas cupiditates, & intemperantiam; hæc continuò est doctor vester, qui adferet salvationem, si ipsam animadvertatis, & respiciatis, & ani-

mos ipsi adhibeatis, sed si vertatis eam in lasciviam, subitaneum Dei iudicium devenit in vos.

Animadvertatis itaque gratiam Dei, doctorem assiduam, quæ adfert salvationem, per quam videatis salvationem vestram illatam, potens etenim dies Domini venturus est in omnem injustitiam hominum; Filius Domini Dei appariturus est erga vos, qui habet omnem potentiam, tam in Cælo quam in terrâ, sibi datam, qui est Rex Regum, & Dominus Dominorum. Itaque animadvertite, & recipite lucem, quâcum ipse vos illuminavit, ut hunc ipsum recipiatis; aperite portas vestras, ut Rex gloriæ introeat, qui sistit apud ostium, & pulsât; convertamini ad lucem, & aperitis januam, ubi ingressus Regis gloriæ discernendus est, & pervenite ab omnibus montibus sterilibus, qui sunt in lapsu, alienati à Dei imagine, vitâ, & potentiâ, discedite a puteis omnibus istis aquâ vacuis, & nubi-
bus sine pluvîâ, qui (tanquam tempestas) vagabundi circumferuntur.

Venite ad lucem, & recipite lucem, ut in luce recipiatis Christum, & fiatis filii ejus, ut per eandem videatis Phospherum apparentem, ubi filii Dei unâ psallunt; Væ enim mundo est, qui discumbit in iniquitate, quia venit Dominus ad judicandum ipsum, & ad retribuendum præmium unicuique secundum opera eorum, utrum bona sunt, aut mala & cum luce unusquisque vestrum cognoscat utrum opera vestra sunt bona, an mala (quod enim dignoscendum est de Deo manifestum est in vobis, quod Deus ipse manifestavit vobis) quando agitis aliquid indignum, injustum, aut morte dignum, per illud quod est de Deo in vobis possitis hoc cognoscere.

Et dum abeat is ab hoc, quod est à Deo in vobis, non glorificatis Deum, ut Deum, sed alienati estis à vitâ ejus, & peregrini à fædere vitæ & pacis, quod est in Christo, & ita stolidi vestra corda obtenebrantur, & implentur cum injustitiâ, & in tales deveniunt judicia, & iracundia Dei.

Jam qui liberati sunt ab irâ venturâ, hi perventi sunt ad id, quod est à Deo in seipsis i. e. ad lucem & ita vident Christum, fædus pacis, qui destruit Diabolum, & tollit inimicitiam, quæ est inter ipsos & Dominum, per quam venit ira, Væ, & miseria; per quam lucem, i. e. Christum, Dei fædus, homo adducitur

citur in pacem cum Deo, & salvatur ab irâ venturâ, ab omnibus viis falsis, & doctrinis, falsis cultibus, falsis Ecclesiis, mandatis, traditionibus, rudimentis, voluntariis adorationibus, inventionibus, manuali cultu, & labiali servitio; venite itaque ad lucem, & spiritum Dei in vobis ipsis, ut per hunc convertamini ad Deum, & adoretis ipsum in spiritu, & ambuletis in spiritu, Christo Jesu, qui fuit ante peccatum fuit.

Ex quo tempore enim homo cecidit à Deo, à potentiâ suâ, & imagine, omnimodæ falsæ viæ, falsæ adorationes, falsæ Ecclesiæ fuerunt erectæ, etiam per istum spiritum, & potentiam, & prudentiam, quæ est extra veritatem, ab infra, quæ adegit homines ad occidendum se invicem de illis.

Ita datur via in quâ invenienda est vita, & hæc est lux, quæ vos illuminat; venite itaque ad lucem & pervenitis ad viam, quæ fuit antequàm fuit omnino potentia mortis, cujus viæ nomen est Christus, & qui sunt extra lucem, sunt extra ipsum, in viis mortis, & tenebrarum, & captivitatis: quemadmodum enim *Judæi* secundum carnem captivati fuerunt sub *Pharaoh*, ita *Judæi* internè in spiritu sunt captivati in spirituali *Sodomo*, & *Egypto*; qui non animadvertunt directiones spiritus, nec auscultant, quid dicat: oportet enim unumquemque auscultare, & audire, quid spiritus dicat Ecclesiis, & non attendere, nec audire visibile quicquam; Et in illo (*viz.* spiritu) edificarent, sustentarent, congregarent, in unitatem, & communionem coirent.

XVI. De Perfectione.

ILle, qui seduxit hominem in imperfectionem, est Diabolus, & opus ejus, qui seduxit à Deo; homo enim fuit perfectus antequàm cecidit, omnia enim opera Dei sunt perfecta; Ita Christus, qui destruit Diabolum & opera ejus, reddit hominem iterum perfectum, (destruens istum, qui fecit ipsum imperfectum) quod lex nequaquam præstare potuit, ita per sanguinem ejus ille mundat ab omni peccato, & per unicam Oblationem ipsos, qui sanctificati sunt, perfecit in eternum: Et ipsi qui non credunt in lucem, quæ devenit à Christo, per quam cernerent Oblationem, & reciperent sanguinem, ipsi sunt in incre-

dilitate de hac re ; Et Apostoli qui fuerunt in luce, Christo Jesu, qui destruit Diabolum, & opera ejus, locuti sunt sapientiam inter illos qui fuerunt perfecti ; etiam si non ita potuerunt inter istos, qui fuerunt carnales, & opus ipsorum fuit ad perficiendum sanctos, (& in hunc finem habuerunt ministerium suum sibi datum) usquedum perveniunt omnes ad notitiam filii Dei ; qui destruit Diabolum, & opera ejus, & qui finem imponit Prophetis, primo fœderi Typis, Figuris, Umbris, & usquedum perveniunt omnes ad unitatem fidei, quæ purificat corda eorum, quæ dedit eis victoriam in illud, quod seperavit à Deo, in quâ habuerunt accessum ad Deum, per quam fidem placuerunt ipsi, per quam fuerunt justificata, & ita usquedum perveniunt ad perfectum hominem, ad mensuram staturæ plenitudinis Christi ; & ita Apostolus dixit prædicamus nos Christum in vobis, spem illam gloriæ, monentes unumquemque, ut presentemus unumquemque perfectum in Christo Jesu.

XVII. De Resurrectione.

Dicimus nos Christum esse Resurrectionem, & Vitam, ad dextruscitandum illud quod *Adam* amisit ; (qui habet omnem potentiam in Cœlo & terrâ sibi datam) & ad destruendum istum, qui seduxit ipsum ; ita Christus est Resurrectio in Vitam corporis, animæ, & spiritus, & ita renovat hominem in imaginem Dei, & ducit hominem in conditionem superiorem, quàm illa, in quâ stetit antè lapsum, ad seipsum, qui nunquàm mutavit, & nunquàm cecidit, & ita ipsi, qui obliviscuntur Dei, & agunt impiè, dejecti sunt in Gehennam, obliviscentes Dei & impii agentes, abeunt à Vitâ & potentiâ Dei in seperationem ab ipso, & extra acceptationem ejus ; in Vitâ enim est ejus acceptatio, & ita potentia, lux, & Vita transeunt super illos, qui abeunt in iniquitatem, quæ seducit à Deo, qui fuit antequam illa fuit.

XVIII. De Electione & Reprobatione.

Reprobatio est alienatio à Vita, & ab illo quod est à Deo Rintorsum, & a voce, & mandato ejus, quemadmodum egerunt

ege-*erunt Adam & Judai;* & tales qui despiciunt id quod est à Deo introrsum, despiciunt natale ipsorum privilegium; & tales sunt extra veram intelligentiam, & extra veram notitiam, subinclusi; Et Testis Dei contristatur internè, & ipsi mortui sunt in sensibus suis, à Vitâ, & sœdere pacis cum Deo, & à semine quod vocatur Electum, in quo Electi etiam & Electio discernantur, semine, Christo, antè mundi fundamentum, qui mundus occidit eum; Et ipsi qui occiderunt ipsum, & nunc trucidant ipsum, fuerunt & sunt rejectanei à Vita, qui abeunt à mandato Dei, & ita amiserunt imaginem ejus, amiserunt potentiam ejus, quæ conservat supra, & super, & extra Reprobationem; & ita qui veniunt in Electionem, semen, ipsi eveniunt ex statu illo, in quo *Adam* est in lapsu, & in ipsum statum, in quo *Adam* fuit antè lapsum, & in statum illo superiorem, in Christum, semen, Electum, & ita hi in semine, in Electo, in Christo, sapientiâ Dei, comprehendunt, & discernunt statum Electionis ante jacta mundi fundamenta, & statum *Adami* antè lapsum, & statum *Adami* in lapsu, in reprobatione, & statum *Adami* recuperatum è lapsu, & statum illum, qui est superior illo, in quo *Adam* fuit antè cecidit, in Electionem (sed est quoddam ulterius in hoc) & status dilectorum Dei videtur, in semine, sapientiâ Dei.

Cain fuit primogenitus, *Esau* fuit primogenitus, *Ishmael* fuit primogenitus; *Cain* occidit fratrem de religione, *Ishmael* fuit derisor, *Esau* gladium gessit, despiciebat natale ejus privilegium, oppugnavit *Jacobo* fratri ejus: ita (Christianisme) legite reprobationem vestram, primogenitum vestrum qui nascitur ex carne, primogenitus hic persequetur illum, qui natus est ex spiritu; ita Christiani plerumque videntur esse ex primo partu, & manere in Reprobatione à Deo; *Cain* enim decessit à voce Dei bonâ, & *Esau* à natali ejus privilegio, & *Ishmael* in naturam istam despicientem; abierunt à bono, & ita, à fidei *Abrahamo*, qui fuit in Electione; & ita qui sunt in *Caini*, *Ishmaelis*, & *Esaui* naturâ, sunt in primo partu, qui non est electus; quod autem ad amorem Dei erga unum & odio ejus ad alterum antequam alteruter egisset vel bonum, vel malum, hoc omne consistit in partu primo edito, qui despicit primogenitum, quod Deus prævidit, quod non fuit semen quocum amor Dei est in eternum.

Nosce

Nosce teipsum (O Christianisme) & genitum tuum ; quod odio habet principium Dei, & vocem ejus, fit reprobatum ; qui rebellat contra mandatum, & vocem ejus, contra tales Deus incedit, & non audit tales, qui odio habent Electionem, & sunt in Reprobatione à semine, & etiam ab ipsa lege. Lex enim conservat hominem a peccato, sed non dicit de seipsa, quod ipsa destruit Diabolum ; sed semen i. e. Christus, qui superior est lege, qui est Electio, ipsum destruit, ita qui noscunt electionem, oportet eos cognoscere semen, debent cognoscere partum natum ex spiritu ; si itaque mundus Christianus cognoscet Electionem, debet cognoscere partum natum de spiritu, qui non persequetur, natura enim ista *Caini, Ismaelis & Esau* est unica, de quâ loquutus est Apostolus sanctis in temporibus primitivis, quam nos nunc etiam dicimus esse unicam ; & Electio, est una, quæ sistit in semine, quod fuit ante fundamentum fuit injusti mundi ; & reprobatio est una, quæ sistit in mundo injusto extra veritatem, & vitam, in inobedientiâ mandato Dei : scitote itaque Reprobationem unam, & Electionem unam, tunc scietis semen, in quo est sapientia Dei ; & illud etiam scietis quod abiit ab ejus voce, potentiâ & mandato, extra Dei sapientiam ; ita quem Deus amat amat in eternum ; scitote *Jacobum*, & scitote *Esau* ; *Esau*, *Cain* & *Ismael* fuerunt primogeniti, & nonne Christianismus est ex primo partu, qui persequitur, qui discedit a bono, & despicit purum, & persequitur partum illum qui nascitur ex spiritu ? quod Deus odio habet, & tales operantur extra vitam ejus, in reprobatione, extra potentiam ejus, & sapientiam, & extra electionem, Christum, semen, secundum partum, qui fuit antequam fuit partus hic carnalis, & manet quando iste abibit, quocum Dei Amor est in eternum, quocum est ejus promissio, qui transit super hunc externum partum, & destruit Diabolum & opera ejus, qui abiit à veritate, & seduxit hominem à Deo, per quod execratio, ira, & Væ pervenerunt in hominem, qui Christus, semen, adfert benedictionem, qui destruit Authorem istorum, qui adfert benedictionem, & dat homini videre Beatissimum statum omnium rerum uti fuerunt in principio, & quomodo fuerunt benedictæ in principio, & per Christum ascendit homo in ipsius potentiam, quæ est Thronus ejus, ubi est benedictio, & nulla maledictio omnino.

XIX. De Tremore & Trepidatione.

Robustus per diu tenuit domum, & bona ejus conservata fuerunt in pace, sed jam pervenit ipse qui robustior est illo, Christus Jesus robustior, qui exheredit & ejicit illum, & spoliat bona sua, & facit hominem Templum Dei, ut ipse habitet in illo, sanctum Templum & habitationem, in qua ipse habitet, qui fecit custodes domus tremescere, per cujus Christi potentiam salvatio exoperatur cum timore & tremore; & ita possumus dicere quod Deus est qui operatur in nobis tum velle tum agere, secundum voluntatem, & beneplacitum ejus: In diebus Prophetarum, Propheta tremuit & vacillavit instar Ebrii, præ iniquitate populi, & præ sanctitate verbi Domini tremuit quando audivit vocem ejus, & quando Dominus alloquutus est eum, timuit valde: Hic ipse est homo quem Deus respicit (inquit *Isaias* Propheta) qui est fracti & contriti spiritus, & tremescit ad Verbum ejus; qui ejectus fuit per fratres suos, qui dixerunt glorificetur Dominus, qui apparebit hisce trementibus ad Verbum ejus, & contritis hisce corde, qui fuerunt uti signa, & miracula ambabus domibus *Israëlis*, quando isti confunderentur, pudefierent, & obstupefacti forent; & priusquam cognoscatis peccatum eradicatum & consumptum esse ex carne vestra, & terram quassatam & remotam ex loco suo, & vos adductos in statum illum, in quo fuit homo ante lapsum vos oportet scire tremorem, & quassationem istius, quod concutiendum est, & remotionem istius quod removendum est, antequam Christus, semen, apparebit, qui est fundamentum multarum generationum, & rupes seculorum, qui est primus & ultimus, qui non concutitur, nec mutatur: Ita ut totus injustus mundus multum habet quod ferendum est, antequam ad hoc perveniunt, debet scire Diabolos trementes, Cælum quassatum, terram quassatam, priusquam ille qui non potest concuti apparebit, per quem mundus fuit conditus.

X. X. De Corpore mortis.

NEcesse est ut qui disputant pro corpore mortis & peccati (de quo mundus tantopere garrulat, & propter quod disputant dum vitam agunt in terrâ) disputent etiam pro auctore ejus, i. e. Diabolo, & hoc non est disputare pro Christo, qui destruit istum, qui est Author peccati, & corporis ejus.

Obiect. Si autem objiciatis vos, *Johannem* dixisse, si dicimus nos non habere peccatum decipimus nosmetipsos, & veritas non est in nobis?

Respons. *Johannes* dicit, si dicimus nos non peccasse facimus ipsum mendacem: (animadvertite) sed si confiteamur, & renunciemus peccatum nostrum, sanguis Jesu Christi, filii Dei, purgabit nos ab omni peccato: Deinde qui ex Deo natus est non committit peccatum, nec potest, quia semen Dei manet in ipso, præ quo semine non potest peccare, illud enim conservat sanctum, ita ut malus iste nequaquam potest ipsum tangere; in hoc filii Dei, & filii Diaboli manifestantur, quorum filiorum utrumque genus contendit propter illud quod suum est, ita tempus est in quo homines possunt dicere quod peccarunt, & habent peccatum, & tempus in quo confitendum & dirilinquendum est peccatum; deinde tempus ad cognoscendum sanguinem, qui mundat ab omni peccato, & deinde partum illum natum, qui non committit peccatum, & semen, quod manet in illo, præ quo non potest peccare, quoniam (ut antea dixi) conservat sanctum ut non tangat ipsum improbus iste.

Et etiam si *Paulus* exclamavit præ corpore mortis, & præ militiâ, gratias tamen agit per Jesum Christum postea, quod obtinisset victoriam super corpus mortis, & quod lex spiritus vitæ, ipsum liberasset à lege peccati, & mortis, & exinde Apostolus nunquam querebatur de corpore mortis, sed gratias agit Deo, se obtinuisse victoriam per Christum, qui destruxit Diabolum Authorem ejus, qui destruit mortem & corpus ejus & dixit se fuisse liberatum, & nullam fuisse condemnationem iis, qui erant in Christo Jesu, & quod vita, quam ipse nunc agit, egit per fidem filii Dei, quæ fides dat victoriam in peccatum, mortem, & Diabolum, quod peccatum seperat à Deo, per quod

quod homo ipsi displicuisset, per quam fidem homo purificatus, & habens victoriam placet Deo, & accessum habet ad ipsum, & iustificatus, & salvatus est, Amen.

X X I. *De usu vocabuli illius (Tu) ad singularem personam.*

MOris est apud nos uti Vocabulo illo (*Tu*) Anglicè (*Thou*) ad singularem personam & (*Vos*) i. e. Anglicè (*You*) ad plures; quemadmodum olim apud sanctos, secundum Scripturam, & principium Dei collocatum in unoquoque, quod distinguit plures ab uno, & habet vocabulum peculiare tum singulari, tum plurali numero, viz. vocabulum singulare singulari, & plurale plurali, secundum veram intelligentiam, & spiritum Dei in unoquoque homine, & testimonium omnium Prophetarum, sed qui degenerati sunt à spiritu Dei, degenerati sunt etiam à Scripturis, & à suis ipsorum translationibus, dicentes formulam hanc ipsam loquendi non esse secundum sensum, sed improprium, at verò ipsi abierunt à verâ intelligentiâ, in quâ quicumque sunt illos comprehendunt.

X X I I. *De galervis, genuflexionibus, adorationibus, & complementis.*

EXuere galeros, genuflexiones, incurvationes, & complementa sunt ab infra, consuetudines & mores mundi, qui transituri sunt, & nequaquam à Deo venientes; nec est honor quocum debent homines honorare seipsos invicem; si enim omnes homines honorassent, & estimassent se invicem, fuissent de superiori spiritu, quam est spiritus iste mundi, & de magis nobili & generoso spiritu; tunc nec vir nec mulier per totum Christianismum sustinuisset injuriam, si estimassent & honorassent seipsos invicem, ille enim qui honorat homines nullo modo adferet illis injuriam, in hoc consistit decorum, & civilitas, & unumquodque genu incurvabit mihi (inquit Dominus) & colet me, in hoc est clamor ille, colite Deum, & timete illum, & præstare illi reverentiam, & si objiciatis, ali-

qui incurvarunt seipfos olim ad Angelum, tamen in tempore Evangelii, quod est potentia Dei, quæ fuit ante lapsum, in statu reformationis & restaurationis *Johannes* fuit repudiatus propter incurvationem ad Angelum, & Apostoli redarguebant illos, qui incurvarunt seipfos illis, & *Jacob* etiam si incurvavit pro tempore fratri ejus *Eſau*, non tamen dicitur quod per totum vitæ curriculum incurvavit seipſum, scriptum enim est quod senior inserviret juniori, ita senior incurvabit, inter incurvatores & genuflectores sibi invicem, qui occident & invident alii alios, & istis hoc misterium est.

XXIII. De bonis moribus.

Mala verba, & malæ communicationes corrumpunt bonos mores, & si Christianismus disceret bonos mores, unicuique perveniendum est ad lumen Christi Jesu, ad spiritum Dei in seipsis, & ad verbum Dei in cordibus, & oribus suis, quod docebit illos relinquere mala verba, & educet ipsos ab illis, & ad abnegandum illa, & hæc est Via ad obtinendum bonos mores; sed qui vivunt in altis expressionibus, & complementis, & pleni sunt malorum verborum, & adulationum, & dissimulationum, & vocant hujusmodi bonos mores, ipsorum opera & verba testantur & manifestant ipsos esse malos & corruptos; & tales quorum mores sunt mali & corrupti hi extinguunt, contristant & vexant spiritum Dei in seipsis, & odio habent lucem, & nolunt venire ad illam, quia redarguit illos propter mala eorum verba, tales amant iram, invidiam, iracundiam, vanitatem, superbiam, temeritatem, festinationem, & tamen inveniuntur in blandulis expressionibus, & incurvationibus erga se invicem, & hujusmodi nominant bonos mores, & honorem, quæ omnia sunt penitus extra illud, quod devenit supernè, & sunt hoc ipsum, contra quod testis Dei in seipsis testatur in nomine Dei, quod ipse deducet illud in pulverem, & quod est illud, quod ipse condemnabit & judicabit.

Apostolus dicit mulieres non debere induere aurum, argentum, margaritas, vestes preciosas, crinem implexum, sed indui cum miti & quieto spiritu, qui coram Deo est magni pretii; etiam homine introrsum abscondito, &c. & si Christianismus hoc

hoc animadvertisset, fuisset plus virtutis, plus sobrietatis, & minus invidiæ erga se invicem de moribus eorum.

XXIV. De objectionibus mundi contra Prædicationem Christi.

Mundus objicit dicens, aliqui prædicant Christum ex invidiâ, aliqui ex benevolentia, & aliqui ex lite, & contentione, & quod Christus jubet audire Phariseos, itaque nos audiamus (inquiunt illi) doctores nostros, quantumvis malos.

Respons. Qui habet formam pietatis, & vim ejus abnegat, ab hujusmodi divertit; Apostolus jubet divertere ab invido, litigioso, & contentioso homine, etiam si fuit tempus, quando nomen Christi primo fuit promulgatum, in quo permisit invidos promulgare nomen ejus, quando tamen nomen ejus fuit promulgatum prohibuit istiusmodi invidos & contentiosos, & hortatus est *Timotheum* declinare, & vitare, tales, siquidem nequaquam potuerunt inducere populum in potentiam; invidi enim & contentiosi possunt prædicare formam, & habere illam, sed nequaquam possunt inducere populum in potentiam, & ideo venit tempus antè decessum Apostolorum avertendi à talibus; quod autem ad auscultationem Phariseis, hoc fuit antè Christi Oblationem, & antequam lex fuit impleta; ipsi enim Ministrarunt legem, & ita populus debuit agere, quemadmodum illi dixerunt, sed non quemadmodum egerunt; sed quando Christus fuit oblatus, jussit eos prædicare Evangelium, & non audire Phariseos: Et Apostolorum opus fuit ducere populum ad finem legis, ad semen, in Evangelicam communionem, in potentiam Dei, quæ fuit ante fuit potentia tenebrarum.

XXV. De Pane, Aqua, & Vino.

Panis, Aqua & Vinum sunt res terrenæ, & pereuntes; panis enim & Vinum, quos Christus distribuit apud canam sub noctem, quos mundus recipit sub meridiem, hos Christos, & Apostoli dederunt in speciem, & in memoriam ejus, & mortis ejus, usquedum veniret, post quorum receptionem aliqui

ex discipulis dubitaverunt, utrum ipse fuit Christus, vel non; & postquam Apostolus dedisset cœnam *Corinthis* in primâ ejus Epistolâ jubet eos examinare seipfos, & comedere, in memoriam Christi; sed in secundâ Epistolâ jubet ut examinent seipfos, ut probent seipfos utrum Christus (qui in illis est qui non sunt reprobi) fuit in ipsis vel non: Jam ipsi possent esse reprobi, qui assumsissent panem & vinum, & habuissent aquam, hi erant reprobi, si Christus non erat in illis; nam panis & vinum non est caro & sanguis Christi, qui devenit supernè, quam carnem quicumque commedit vivit in eternum, nam populi possunt comedere de pane ex gravo confectum, & potare vinum confectum ex unis, & tamen moriri reprobati.

Jam, accepturi erant in memoriam mortis ejus, hic fuit unus status; & deinde preventuri erant ad moriendum cum ipso, & hic fuit status propinquior, quam receptio panis & vini in memoriam mortis ejus; & deinde surrecturi erant cum ipso, hic est alius status; & si fuerunt mortui & resuscitati cum illo, deinde querere istiusmodi, quæ fuerunt supernè, ubi Christus sedet apud dextram Dei; sed panis & vinum, hæc omnia sunt terrestria, & non sunt ipse Christus, & qui ipsum habent, non sunt reprobi, nec indigent externis ad commemorandum illos de morte ejus, ubi mortui sunt cum ipso, & resuscitati cum ipso ad vivendum cum ipso; sed qui nolunt moriri, & pati cum illo, tales vivunt in vetere naturâ, & desiderant externa perpetuò in commemorationem mortis ejus, & tales vivunt in lite & contentione de rebus externis, & umbris, & non veniunt ad substantiam, Christum, qui fuit antequam mundus fuit conditus, in quo Christo nulla omnino lis est, sed solum vita & pax.

XXVI. De die Sabbati.

Illai observârunt diem Sabbati, typum & signum quietis, ut servus, & serva, & peregrini, & pecora omnia quiescerent intra portas eorum, signum Christi, qui destruit Diabolum, Authorem oppressionis, & dat requiem homini & bestia, & toti Creationi, & perducit illam in beatam illam conditionem, quæ fuit in initio ante lapsum: quod etiam ad congregationem sancto-

sanctorum in primo die hebdomadæ, exercitium hoc non abnegatur, sed agnoscitur à nobis, qui enim perveniunt ad primum diem antequam omnia fuerunt creata conveniunt una in primo die, quemadmodum *Judæi* in ultimo : plus etiam est in hoc.

XXVII. De susceptoribus, & susceptricibus, & asperсионibus infantium.

DE compatribus & commatribus, & asperсионem infantium, & istiusmodi, filetur in Scripturis, quæ tamen dicunt respiscite, docete, & Baptizate.

XXVIII. De vocabulo (Trinitatis.)

DE vocabulo hoc (Trinitas) nulla fit mentio in Scripturâ, quæ tamen loquitur de Patre, Filio, & Spiritu sancto, de aquâ, sanguine, & spiritu, & hi omnes agnoscuntur inter nos, quemadmodum olim inter Apostolos, qui non imposuerunt ipsis huiusmodi nomina externa, quemadmodum mundus imponit.

XXIX. De Ministerio.

Qui recipiunt à Christo recipiunt gratis, & per hos distribuendum est gratis, precandum gratis, prædicandum gratis : Et Ministerium est donum Dei, & est exercendum gratis; & à populo libero ex terrestribus suis administrandum est gratis; Cælestes, & Evangelici de Regno cuius sunt hæredes debent Ministrare eternæ conditioni populorum, & summus amor est in vitâ.

XXX. De diebus, & temporibus, cibis, & potis.

IN diebus, temporibus, cibis, potis & istiusmodi, regnum Dei inæquaquam consistit, sed in potentia, iustitia, fide & gradio in sancto

santo spiritu, & populi non debent contendere & persequi se invicem de istiusmodi: Apostoli enim non dederunt tale aliquid mandatum aut exemplum ut aliqui ira agerent, sed in contrarium reprehendunt illos qui ita agunt, & detinent populum in istiusmodi.

XXXI. De Connubiis.

Quos Deus simul conjungit nemo seperet; & quos ipse conjungit conjungit cum sua ipsius potentia seu immortalis Potenti vinculo supra & ultra statum illum, qui est in lapsu, ubi homines conjungant & seperent, de rebus terrenis & externis, & contendunt, & pugnant de illis, sed hoc omne est in lectu contaminato, extra statum illam honorabilem, qui fuit in principio, ubi non erat durities cordis, & matrimonium in seipso non condemnatur, sed agnoscitur, & inter omnes qui sunt in potentia, dico ipsum esse honorabile.

Itaque renunciate & exite ex omnibus vanis verbis, & omnibus vanis consuetudinibus, & omnibus inutilibus, & otiosis confabulationibus, propter quas judicamini, & accusamini cum luce (*viz.*) Teste Dei in vestris ipsorum conscientiis, qui redarguit vos, in novam illam vitam, in qua Deus intervitur, verba vestra sint sapida cum gratia, ut per illam corda vestra stabiliantur, ut nulla corrupta communicatio procedat ex oribus vestris, quodcumque enim corruptum est, contrarium est testi Dei in conscientia vestris, ipsi Christi luci, quæ vos redarguit.

Omnes itaque consuetudines & mores mundi, qui contristant & extinguunt spiritum Dei, direlinquite, & recipiscite, dum opportunitatem habeatis, & ne instar fabulæ conterite tempus vestrum, venite ad lucem, ne dormiatis in peccato, in tenebris, in seperatione à Deo, sed magni pendatis tempus vestrum dum habeatis, ne perveniatis tandem dicere nos habuisse opportunitatem, sed nunc preterita est, sed animadvertite potentiam Dei, lucem Jesu, in qua illam redimatis.

XX XII. *De falsis Prophetis & Antichristis.*

Falsi Prophetæ & Antichristi multum condemnantur in hæc parte mundi qui vocatur Christianismus, & adferunt caput septimum, & caput vigesimum quartum *Matthæi*, & dicunt ipsos vel jam nuperime venisse; Ad quod Respondeo, Christum dixisse illos venturos, *viz.* Antichristos & Pseudo-Prophetas venturos, Discipulis dixit ipsi venient vobis, i. e. Discipulis, & dedit eis charactera quomodo ipsos dignoscerent; arbor corrupta non potest ferre fructum bonum, nec potest arbor bona ferre fructum malum; Verumtamen si possibile esset deciperent etiam ipsos electos, induerent enim ovilem amictum, sed jussit ille, ne sequerentur illos discipuli ejus, quia fuerunt introrsum lupe rapaces, habentes vestimentum ovile; & hi fuerunt Antichristi, & Pseudo-Prophetæ, Pseudo-Christi & Impostores, qui rapuerunt introrsum à luce, & ita à semine, *viz.* vero Christo: & Christus dixit hos venturos Discipulis ejus, & ante decessum discipulorum ejus venerunt, (ut legamus in primâ Epistolâ *Johann. cap. secundo, cap. quarto*) qui dicit filioli audivistis Antichristos venturos, & etiam jamjam sunt multi Antichristi, & Pseudo-Prophetæ exeuntes in mundum; ita Christus dixisset antea eos venturos, & Discipuli ejus dixerunt eos fuisse jam adventos, qui exierunt ab illis interne direpti à spiritu, & hoc factum fuit mille sexcenta abhinc annis; & *Johannes*, qui vidit eos jam venisse, direxit sanctos ad unctionem in seipsis; & dixit eis, se non opus habuisse ut aliquis doceret illos, sed ut hæc unctio eos dedocebat, manerent in patre & in filio, & ita hi Antichristi Pseudo-Prophetæ, Lupi, Pseudo-Christi interne rapaces ferrent rubos, sentes & tribulos, quos Christus dixit venturos esse, & discipuli ejus dixerunt eos venisse, qui exierunt ab illis in mundum, & in Apocalypsi dicitur totum mundum post illos exiisse, ita exierunt ab Ecclesiâ, Communionem, Evangelio, abierunt à Communionem spiritus internâ, direpti ab eo; exierunt ab unctione internâ, ad docendum, exierunt à lege in corde, *viz.* à Fædere novo, abierunt à Regno introrsum; abierunt à verbo quod in corde est, ut obediat, ut agatur; abierunt à luce in corde, quæ dat noticiam Dei in facie Jesu, & ita amiserunt margaritam absconditam in agro, i. e. mundo

mundo in corde suo, & ita Pseudo-Prophetis abeuntibus ab Apostolis in Apocalypsi, mundus dicitur exire post illos; ita scripsit *Johannes* septem Ecclesiis, quæ errarunt permittendo *Jezebelem* docere, & erigendo Idolos, & tales, qui dixerunt se fuisse *Judeos* & non erant, sed fuerunt Synagogæ Satanæ; pergit ille in Apocalypsi dum venit ad caput undecimum, ubi Testes trucidantur, duæ olivæ, quæ ferunt oleum ad unctionem Nationum, duo candelabra, quæ sustentant lumen; & in duodecimo capite mulier, i. e. vera Ecclesia fugit in desertum, pro ipsa paratum à Deo, ut ibi alitur pro tempore, temporibus, & dimidio temporis, & in cap. 13. Ap. Draco dat potentiam ejus Bestiæ, & Bestia cum potentia Draconis bellum gerit contra sanctos, & occidit illos, qui relictæ fuerunt de semine ejus, qui custodierunt Testimonium Jesu, spiritum Prophetiæ, qui fuerunt in illo, à quo decesserunt lupi isti rapaces; tunc omnes qui habitarunt semper terram adoraverunt Bestiam, & adoraverunt Draconem, & causerunt, & coegerunt omnes à minimo usque ad maximum, & exinde oriebatur vis hæc compulsiva ad colendum; deinde falsæ Ecclesia, meretrix illa per potentiam Draconis ascendit Bestiam, & causavit omnes Nationes compotare de poculo ejus, hoc modo exorta est meretrix, quæ abiit ab Apostolis ex ipsorum vitâ, potentiâ, & spiritu, & commissæ fuit fornicatio; antequam Nationes nuptæ fuerunt Christo acciperunt poculum scortationis meretricis hujus; & sanctorum & Martyrum sanguinem, qui non fuerunt introrsum rapaces, qui non potuerunt bibere poculum suum, ipsa bibit, etiam sanctorum, & Prophetarum qui observarunt Testimonium Jesu, qui internè non erant rapaces; & ita hujusmodi opera erecta fuerunt per mille quingenta annos, viz. occisio, Trucidatio, ipsi enim dispersi fuerunt in omnes Nationes, quemadmodum Apostoli debuerunt pertransire omnes Nationes, & hujusmodi opera operati sunt lupi in ovile Vestimento; etiam hi introrsum rapaces à Spiritu Dei, quorum fructus sunt tribulæ, rubi & sentes: & hujusmodi opera egerunt à diebus Apostolorum hi ipsi rapaces à vitâ & potentiâ, habentes ovium verba, Scripturas, sed non in potentiâ & vitâ, quæ eas exhibuit, ideoque evadunt sentes & tribulæ, qui devorant & occiderunt agnos, & compulerunt eos colere, & vim exercuerunt

runt de Religione, & bonis externis, quod non fuit opus Apostolorum : Et ita *Johannes* dixit iterum Bestiam & Draconem, & Pseudo-Propheetam (qui deceperunt Nationes, quos Christus dixit venturos, & *Johannes* dixit venisse, qui abierunt ab ipsis ex quo tempore mundus etiam abiit post illos per mille quingentos annos) fore captos, quæ Bestia & Pseudo-Propheeta capti erunt, & injecti in lacum ignis, & Nationes ulterius nequaquam decipient, & meretrix, grandis ista meretrix, quæ coegit Nationes bibere sanguinem sanctorum capienda est in quâ est sanguis Prophetarum & Martyrum, cujus caro cum igne comburetur, & *Babylon* confundetur, & omnes mercatores, qui egerunt cum illâ, ejulabunt, & clamabunt, cheu, quomodo decidit grandis hæc civitas ? nam in hac grandi civitate exercebatur mercatorum, quod deiciendum est, & omnes mercatores grandis hujus civitatis fuerunt ipsi internè rapaces à Spiritu Dei, qui edificârunt & diruerunt.

Ita ad hoc à quo decesserunt isti, veniendum est omnibus antequam ovilis vita dignoscatur, & ita testes exsuscitati sunt, & exsuscitaturi, qui extendunt lumen, & portent oleum ad illuminandum Nationes, & ad inungendum eas, etiam spiritum & potentiam, & communionem, & cultum in quibus olim Apostoli fuerunt, & clamor incipit Timete Deum, & detrs ipsi gloriam, discedite ex illâ (popule mi) ne participes fiatís plagarum ejus; & messorés exituri sunt, & Prophetæ prophetant, qui experiuntur Spiritum Domini infusum in ipsos, quemadmodum olim inter Apostolos & sempiternum Evangelium prædicatur iterum omnibus Nationibus, Tribubus, & Populis.

XXXIII. De Populorum objectione.

Objecl. **S**ed Populi multi loquuntur in hunc modum, nonne habuimus Evangelium per totum hoc tempus præteritum ?

Resp. Nos dicimus nequaquam, vos habuistis ovilem amictum, dum fuistis alienati à spiritu, & ita non viventes in potentiâ.

Et sponsa Agni Uxor reditura est è Deserto, quæ sustentata fuit à Deo per tempus, & tempora, & dimidium temporis,

preparans pro marito ejus, & masculus ille ortus est ad regendum omnes Nationes cum virgâ ferrea, & Agnus & sancti obtinebunt victoriam, (gloria in altissimo) & ingressuri sunt populi in communionem Evangelii, & congraturi ad Ecclesiam Dei, & Ecclesiasticam communionem in Evangelio, potentiâ Dei, quæ fuit antequam fuit potentia Satanae, quod Evangelium fuit inter Apostolos, in quo fuit ipsorum communio, & hæc est communio Ecclesiastica, & in potentiâ Dei sunt supra Pseudo-Prophetas, supra malos adoratores, supra Draconem, supra falsam Ecclesiam & ejus cultum, quæ interposuit seipsum inter nos & Apostolos, qui transcendimus illos & videmus ascensionem eorum, qui interni sunt seperati à spiritu, & abierunt à veritate, ut Diabolus & meretrix olim, qui sistunt seipsum contra illos qui sunt in veritate; sed hic est fides & patientia sanctorum, qui vident destructionem meretricis Bestiæ, Draconis, Pseudo-Prophetae, per manum & potentiam Dei, qui norunt semen Dei regnare super omnia, viz. ipse qui est primus, & ultimus.

XXXIV. De *Judæo interno & externo de Christiano in potentia & extra potentiam.*

Gentes uncircumcisi quæ non habuerunt Legem, & tamen egerunt res ipsas in lege contentas fuerunt meliores quam *Judæi* secundum carnem circumcisi, qui habuerunt Legem; & magis sobrii, & moderati; & ita *Judæus* ad intra, in spiritu excellentior est *Judæo* ad extra & in carne, & etiam Christianus in potentiâ luce, & semine Dei excellentior est Christiano in formâ pietatis absque potentiâ tamen, & magis moderatus & patiens.

XXXV. De *Christo Dei fœdere.*

Christus Dei fœdus, fuit prænunciatus apud Prophetam, qui dixit Tradam illum in lucem, in fœdus gentibus, & ipse erit salvatio mea ad extremitates terræ, & etiam novum fœdus ad domum *Israëlis*, & ad domum *Juda*; Ita hoc fœdus factum fuit ad omnem populum, ad ipsos, qui vocati fuerunt populus Dei, & ad gentes etiam: Et hoc est fœdus illud lucis ad quod venit *Johannes* testari, quæ illuminat unumquemque venientem

venientem in mundum, quæ dat potentiam ipsis omnibus, qui ipsam recipient, qui habet omnem potentiam in Cælo & terrâ sibi commissam, fieri filii Dei; & hæc est lux, in quam oportet ut populi credant, per quam facti sunt filii Dei; & hæc est lux quæ lucet in tenebris, & è tenebris quæ sunt in corde, quæ dat notitiam gloriæ Dei in facie Christi a quo devenit; & hæc lux est illa quam ipsi qui amant tenebras odio habent; & nequaquam perveniunt ad ipsam, quia redarguit illos; & per hoc factus lucis Gentilibus, quod est salvatio ad extremitates terræ nos Gentiles facti sumus Christiani, & obtinemus salutem, & per fidem in hoc fiamus filii lucis, & per receptionem ejus recipimus potentiam fieri filii Dei, & qui odio hanc lucem habent & amant tenebras potius quam lucem, & ad ipsam nequaquam perveniunt, quia ipsos condemnat, etiam ipsis hæc lux est condemnatio.

XXXVI. De Conspirationibus.

Conspirationes, insurrectiones, tumultuosos conventus nos penitus abhorremus, qui pacificè vitam agimus, quærentes pacem & bonum cujuscunque populi super terram: Homines fuerunt circiter triginta qui insurrectionem quandam fecerunt in Angliâ qui nominantur (Anglice) *Fift Monarchy men*; quæ insurrectio fuit impiè imputata ad populum illum Dei qui vocatur (Anglicè) *Quakers*, à quâ ipse Monarchistæ declaraverunt jamjam morituri nos fuisse omnino infontes, dicentes, neminem (ipsis solum exceptis) in prædictâ insurrectione involutum fuisse; & etiam si nos sumus innocentes, nihilominus Diurnales Mercurii in libellis suis finxerunt nos unâ cum Monarchistis illis fuisse tumultuosos, & publicârunt nos Nationibus tanquam conspiratores, nos tamen sumus infontes, & dicimus, injuriam hanc suam nobis Deus ipsis remittat.

Quinimo Mendaces Sacerdotes & professores dicunt nos abnegare Scripturas, & nos abnegare Resurrectionem, & Christum, & Corpus ejus, & nos fremere in ore, & quod nos fascinamus homines, & circumligamus vittas ipsorum brachiis: quæ omnia penitus falsa & mendata sunt, & de Patre eorum Diabolo, Authore illorum, qui est extra veritatem, in qua veritate nos sumus, quomocunque scandalizati per illos, qui

sunt ex Patre mendaciorum ; & quomodo cumque malum omnimodum obijciatur nobis , sumus nos in veritate , & possumus letari , laudetur Dominus , qui vivit in Eternum.

XXXVII. De Originali.

ORigo peccati est Diabolus , quem Christus destruit , Origo justitiæ est Deus , & Christus , justitia Dei , quæ durat in Eternum ; sed Originale mundanum est varietas linguarum , cujus Origo fuit *Babel* , quæ constituit homines divinos (uti dicunt) quam linguarum varietatem *Pilaus* superripit apud caput Christi : Et meretrix insidet in aquas (ut dicitur in Apocalypsi) & *Johannes* dicit aquas esse Nationes , multitudines , populos , linguas , quas linguas vocant suum Originale , quibus aquis Evangelium prædicandum est , antequam possunt stabiliri.

Et redimendi estis è linguis , & linguæ cessabunt (inquit Apostolus) & ita à mundano isto Originali , cujus initium est *Babel* , quod detinet in *Babilone* , redimendi sunt sancti : Et hoc erectum fuit , ut quoddam Originale inter istos , qui sunt à Dei spiritu separati , in *Babel* , ubi Origo linguarum fuit , in diebus *Nimrod* , Hæretici istius , qui incepit ædificare *Babel*.

Ita linguæ non faciunt aliquem Divinum , nec Ministrum Christi , quod enim constituit hominem Divinum (uti aiunt) est verbum , quod redimit è linguis , quod fuit antequam *Babel* fuit , & in principio antè lapsum , quod detundit omne illud , quod corruptit naturam hominis , & redintegrat iterum in naturam divinam.

Et quicumque sunt Ministri Verbi , & Prædicatores Evangelii , hi sunt in potentia , & in verbo quod fuit antequam linguæ fuerunt , & hoc ducit in Communionem Ecclesiasticam illam , quæ est in Deo , in quam illi non ducunt cum Originali illorum ista , quod vocatur [Linguæ] quod cessaturum est , & ex quo redimendi sumus ; istiusmodi nequaquam inducunt in Communionem Dei , nec in cultum Dei , nec ultrà *Babel* , ibi enim linguæ cessant.

Sed qui perveniunt ad Verbum Dei , & Evangelium perveniunt

niunt ad id, quod fuit antequam variæ linguæ fuerunt, & permanent quando istiusmodi omnia præterierint.

XXXVIII. De *juramentis*.

Spiritus Christi, Spiritus Apostolorum; & Spiritus Martyrum est redivivus, qui testimonium præbet contra jurationem & juramenta.

Nulla omnino fuerunt juramenta antè lapsum homini imposita, sed tantum post lapsum, sub lege enim post lapsum & inter *Judeos* juramenta fuerunt data & mandata, quibus Christus (per quem mundus fuit conditus, qui fuit antè lapsum, qui est juramentum Dei, cujus juramenta in lapsu fuerunt Typica, qui finem imponit liti, & duxit in quietem & obligavit Deo) finem imponit.

Et hic ipse Christus juramentum Dei finem imponit omnibus juramentis, quæcunque obligaverunt Deo, & induxit in terram quietis, externam *Canaan*, & finem imposuit liti, qui Christus destruit Diabolum Authorem litis, qui ipse est requies, & est Via, Veritas & Vita, qui educit ad Deum & est sædus Dei, in quo homo habet pacem cum Deo, quod destruit id quod seduxit à Deo, & à Christo; & hic ipse est qui dixit, ne jurate omnino, nec per Cælum, nec per terram, nec per aliquid aliud juramentum, qui restituit hominem in statum illum in quo fuit in principio, antè lapsum, qui restituit in imaginem Dei, & ita in reſtoratione non dantur juramenta, nec juratio, secundum Doctrinam ipsius, sed *Etiā, Etiā, Non, Non*, utendum est inter homines in omnibus eorum communicationibus, & quodcunque plus quam hoc est, est malum; ita venit ut juratio nunc est mala, & hæc doctrina ipsius est, qui restituit populum in statum illum in quo homo fuit in principio qui est substantia ipsa, quæ finem imponit figuris, & Discipulis ejus, *Jacob. 5.* qui sequutus est ejus consilium, qui est consiliarius sempiternus, dixit, ante omnia fratres mei ne jurate, nec per Cælum, nec per terram, nec per aliquod aliud juramentum, ne incidatis, in condemnationem, sed in omni vestra communicatione *etiā* vestram sit *etiā*, & vestrum *non, non*, & hic fuit mos apud illos qui sequuti sunt doctrinam & mandatum Christi,

Christi, in Restauratione qui ædificati fuerunt super verum illud fundamentum quod fuit primò jactum in temporibus primitivis, inter veros fratres, & publicè etiam exhibitum, quem morem, doctrinam, & mandatum Christi Jesu, & Apostolorum in temporibus primitivis, multi ex Martyribus sequuti sunt, exhibuerunt, & egerunt inter tales, qui fuerunt degenerati & Apostatici à vita & potentia Christi & Apostolorum, etiamsi professi sunt verba; & nunc redivivus est spiritus Christi Jesu, & Apostolorum & sanctorum in temporibus primitivis, & spiritus Martyrum, qui testatur contra omnia juramenta & quamcunque jurationem inter *Ethnicos, Judæos, & Christianos Apostaticos*, tum publicè, tum privatim, & obligat ad *etiam & non* in omnimodâ communicatione suâ, quemadmodum Christus & Apostoli, & Martyres docuerunt, & egerunt, scientes quodcunque plus est, quam *etiam & non* est malum; & tales qui jurant condemnantur secundum Christi & Apostolorum doctrinam; ita ut iterum dicimus Christi & Apostolorum & Martyrum spiritum esse redivivum, qui mortuus fuit, & mortuus est in & inter Apostatas, qui habent formam, sed potentiam abnegant, à quibus nos divertimus; sed jamjam resuscitatus est, & vivax est inter nos, Gloria sit & honor Deo per Jesum Christum, qui restituit ad principium in imaginem Dei, in quâ homo fuit antè lapsum, antequam juramenta fuerunt: Exempli gratiâ consulite librum *Genesis*, nullum fuit mandatum *Adamo & Evæ* traditum ante lapsum de juratione, nec à Christo qui hominem iterum restituit, qui finem imponit juramentis antè Legem, & sub lege & Prophetis, cui Angeli qui juraverunt seipsos incurvant, Christus enim dixit ne jurate omnino, qui est Dominus & Magister; ita melius est obedire illi, quam homini, & in omni communicatione vestrà sit vestrum *etiam etiam*, & vestrum *non non*, quodcunque plus quam hoc est, evenit à malo, inquit ille, qui restituit, etiam Christus; & in ulteriore exemplum consulite Apostolos, qui egerunt secundum doctrinam, & mandatum Christi, & dixerunt antè omnia fratres mei ne jurate omnino, ne incidatis in condemnationem, *Jac. 5.* sed sit *etiam vestrum etiam*, & *non vestrum non* in omni vestrà communicatione.

Et etiam si fuit juratio inter *Judaos*, & alios Nationes, etiam *Ethnicas*, antequam Christiani Apostatici usi sunt jurare, Apostoli tamen & fratres obedierunt, & oportet eos obedire doctrinæ & mandato Christi. Ita si Christus mandat unum, & homines aliud, melius est obedire Domino Jesu Christo, Vitæ, qui est Restaurator, Salvator, & Redemptor, quam hominibus.

Hoc est Verbum Domini Dei vobis omnibus.

TABULA particularium rerum tractatarum
in hoc LIBRO.

DE	1. <i>Cultu.</i>
2. <i>Ecclesiâ.</i>
3. <i>Viâ.</i>
4. <i>Cruce.</i>
5. <i>Verâ Communione.</i>
6. <i>Evangelio.</i>
7. <i>Fide.</i>
8. <i>Baptismo.</i>
9. <i>Persecutione.</i>
10. <i>Scripturis.</i>
11. <i>Decimis.</i>
12. <i>Potentia superiori.</i>
13. <i>Christi Regno, quomodo erigitur, quomodo non.</i>
14. <i>Doctoribus, Pastoribus, Episcopis, Presbiteris, &c.</i>
15. <i>Gratiâ Dei, & luce animadvertendâ.</i>
16. <i>Perfectione.</i>
17. <i>Resurrectione.</i>
18. <i>Electione, & Reprobatione.</i>
19. <i>Tremore, & Tripidatione.</i>
20. <i>Corpore mortis.</i>
21. <i>Vocabulo (Tu) ad unicam</i> | <i>personam.</i>
22. <i>Galeris, genuflexionibus, incurvationibus, & complementis.</i>
23. <i>Bonis moribus.</i>
24. <i>Objectione mundi contra prædicationem Christi.</i>
25. <i>Pane, Aquâ & Vino.</i>
26. <i>Die Sabbati.</i>
27. <i>Compatribus, Commatribus, & asperione Infantium.</i>
28. <i>Vocabulo [Trinitas.]</i>
29. <i>Ministerio.</i>
30. <i>Diebus, Temporibus, Cibis, & Potis.</i>
31. <i>Connubiis.</i>
32. <i>Pseudo-Prophetis, & Antichristis.</i>
33. <i>Populorum Objectione.</i>
34. <i>Judæo & Christiano interno & externo.</i>
35. <i>Christo Dei fadere.</i>
36. <i>Conspirationibus.</i>
37. <i>Originali.</i>
38. <i>Juramentis.</i> |
|----|--|---|

FINIS.

E R R A T A.

P Ag. 1. linea 11. pro commissitis, lege commissitis, lin. 12. leg. cogitastis, pag. 3 lin. 21. leg. degenerati, p. 4. lin. 32. leg. Apostolos, p. 13. lin. 23. leg. ideoque, p. 16. lin. 6. leg. injustitiam, p. 18. lin. 12. leg. justificari, p. 25. lin. 2. leg. invidiæ, p. 25. lin. 32. leg. Christus, p. 26. l. 11. leg. grano, Id. lin. 12. pro. unis, leg. uvis; p. 27. lin. 8. leg. aspersione, Id. lin. ultima, pro gradio, leg. gaudio, p. 28. lin. 12. leg. illum, Id. lin. penult. leg. præterita, p. 29. lin. 9. leg. non, Id. lin. 13. leg. lupi, p. 29. lin. 23. leg. sexcentis, p. 30. lin. 29. leg. quingentos.
